

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423205666
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1423205666.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobkyne: S. E. (pôvodne Z.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, V., zastúpená JUDr. Stanislavom Pavlom, PhD., advokátom so sídlom Šancová 58, Bratislava, proti žalovanému: Z. S. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom pri N. K.V. XX, G., o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 6C/27/2023-66 zo dňa 23.10.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 6C/27/2023-66 zo dňa 23.10.2024 p o t v r d z u j e.

II. Odvolací súd o p r a v u j e záhlavie uznesenia Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 6C/27/2023-66 zo dňa 23.10.2024 v označení dátumu narodenia žalobkyne tak, že správny dátum narodenia žalobkyne je 20.10.1978.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 5.000,- eur, spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne odo dňa 14.09.2023 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 16.09.2023 domáhala od žalovaného zaplatenia istiny 5.000,- eur s príslušenstvom. Tvrdila, že titulom plnenia je nevyúčtovaná odmena za právne úkony spojené s jej zastupovaním žalovaným v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava III, sp.zn. 24C/73/2020 na základe dohody o plnomocenstve zo dňa 16.09.2020. Uznesením zo dňa 14.11.2023 v súlade s ustanovením § 167 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) vyzval žalovaného, aby sa v určenej lehote vyjadril vo veci samej k žalobe, ktorá mu bola spolu s jej prílohami doručená s predmetným uznesením. Zároveň súd prvej inštancie žalovaného predmetným uznesením poučil o následkoch nesplnenia tejto výzvy vyplývajúcich z ustanovenia § 273 CSP. Uznesenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 21.11.2023. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Preto súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovenia § 273 CSP a dňa 20.02.2024 vydal vo veci rozsudok pre zmeškanie žalovaného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa zásady úspechu v spore vyjadrenej v ustanovení § 255 odsek 1 CSP. Súd prvej inštancie žalovaného v rozsudku poučil, že ak zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) z ospravedlniteľného dôvodu, môže podľa § 277 ods. 1 CSP podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie zruší a začne vo veci opäť konať. Súčasne ho poučil aj o tom, že proti tomuto rozsudku v zmysle § 356 b) CSP odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

3.1. Žalovaný proti tomuto rozsudku doručil súdu prvej inštancie podanie označené ako odvolanie, ktoré je však podľa obsahu súčasne aj návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spojený s vyjadrením k žalobe.

3.2. Žalovaný poukázal na to, že mu zdravotný stav, onkologické ochorenie a absolvovanie chirurgického zákroku (odstránenie obličky s nádorom) neumožnil vyjadriť sa k žalobe žalobkyne. K samotnej žalobe a uplatnenému nároku uviedol, že je neopodstatnený, neodôvodnený. Žalovaný rozporuje, že by od žalobkyne prevzal sumu 5.000,- eur v súvislosti s konaním pred Okresným súdom Bratislava III, sp.zn. 24C/73/2020 na základe dohody o plnomocenstve. Aj z priloženého plnomocenstva nie je podľa žalovaného zrejme na aké konanie ho mala žalobkyňa splnomocniť, ide len o akýsi návrh plnej moci, v ktorej nie je špecifikované súdne konanie. Žalovaný namieta, že žalobkyňa ani nepreukázala, že mal od nej žalovanú sumu prevziať práve v spojení s označeným konaním a že vôbec takúto sumu prevzal. Podľa žalovaného je podstatné to, že medzi žalobkyňou a žalovaným nikdy nevznikol v danej veci, t.j. vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 24C/73/2020 vzťah advokát - klient, resp. klient - zástupca. Právny vzťah advokáta a klienta vzniká zmluvou o poskytovaní právnej pomoci. Výkon advokácie je vždy zásadne odplatný. Ak poskytuje osoba, ktorá je zároveň advokátom právne služby bezplatne, nerobí tak pri výkone svojho povolania - advokácie, ale súkromne, za čo samozrejme nepreberá zodpovednosť (ani poistenie výkonu advokácie, ktoré je zákonom stanovené ako povinné, sa nevzťahuje na právne rady poskytované mimo výkonu advokácie). Tieto skutočnosti vyplývajú aj zo žalobkyňou priloženého plnomocenstva, z ktorého je zrejme, že nemal vystupovať ako advokát, nakoľko týmto ani v čase prípravy tohto plnomocenstva nebol. Ak žalobkyňa tvrdí, že bol právnym zástupcom, potom by musela disponovať príjmovým peňažným dokladom na sumu 5.000,- eur, resp. dokladom o úhrade žalovanej sumy na účet žalovaného. Žalovaný namieta, že konaním Mestského súdu Bratislava IV bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Rozhodovanie vo veci bez dostatočného oboznámenia sa so situáciou, môže mať za následok nespravodlivé rozhodnutie. Argumentuje, že ustálenou judikatúrou európskych súdov (napr. rozsudok zo 16. júla 2020, Inclusion Alliance for Europe/Komisia), Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 155/2017), ako aj slovenských súdov (napr. 5Co/45/2018) sa už súdy vyjadrili, že prílišný formalizmus bez dostatočného posúdenia skutočného stavu je porušením základného práva na spravodlivý proces. Právne normy upravujúce postup súdu a účastníkov v občianskom súdom konaní, ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečujú tak, že ukladajú súdu, ak zákon nestanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť účastníkom doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu. Zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon nestanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Jednou zo súčastí koncepcie spravodlivého súdneho konania, je tiež princíp rovnosti zbraní, ktorý okrem iného vyžaduje, aby každý účastník mal primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhý účastník (viď rozsudky ESLP Ankerl v. Švajčiarsko, 1996 - V, s. 1567, Helle v. Fínsko, 1997 - VIII, s. 2928 a pod.). Žalovaný poukázal na ustanovenia čl. 6 zákona Civilného sporového poriadku, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky) procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Obsah uvedeného článku je vyjadrením a výslovným prehĺbením ústavnej garancie rovnosti strán sporu, vyjadrenej v Článku 47 Ústavy SR. Žalovaný namieta, že vo veci nebolo vykonané dokazovanie, a že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nedostatočné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, (napríklad rozsudok vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-1), podľa ktorej rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument zo strany účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-11; rozsudok Higgins a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1, tiež Van de Hurk v. Holandsko, sťažnosť č. 16034/90, rozsudok z 19. apríla 1994, Ruiz Torija c. Španielsko, sťažnosť č. 18390/91, rozsudok z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29. Hiro Balani c. Španielsko, sťažnosť č. 18064/91,

rozsudok z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B). Žalovaný argumentuje, že hlavným účelom súdu je rozhodovať spravodlivo. Dobré mravy a spravodlivosť sú nadradené hospodárnosti a rýchlosti konania. K uvedenému poukázal žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 31Cob/132/2019 a sp.zn. 23Co/138/2019. Žalovaný je toho názoru, že protiprávny stav nemôže požívať právnu ochranu a taktiež, že zásadu sudcovskej koncentrácie nie je možné nadradovať nad princíp zistenia materiálnej pravdy, pričom v prejednávanej veci k takémuto protiprávnemu stavu podľa žalovaného došlo. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby bol predmetný rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uznesením č.k. 6C/27/2023-66 zo dňa 23.10.2024 zamietol. Argumentoval, že žalovaný síce tvrdí, že mu splniť povinnosť neumožňoval zdravotný stav, avšak k predmetnému tvrdeniu nedoplnil dôkazy, ktoré by túto skutočnosť, resp. jeho zdravotný stav preukazovali.

5. Predmetné uznesenie napadol žalovaný včas podaným odvolaním. Žalovaný je toho názoru, že ak konajúci súd prvej inštancie mal akékoľvek pochybnosti o tvrdených skutočnostiach takého chýlostivého obsahu ako je zdravotný stav, mal ho vyzvať na ich špecifikáciu, ak mu nestačilo samotné tvrdenie. Viacero informácií o zdravotnom stave je podľa opakovaných rozhodnutí tak civilných ako aj správnych súdov predmetom ochrany osobných údajov, preto v podanom návrhu bližšie nešpecifikoval konkrétnu diagnózu a liečbu. Poukázal na to, že podstatnú časť rozhodného obdobia bol liečený a podrobený operačnému zákroku z dôvodu onkologického ochorenia, konkrétne bol hospitalizovaný v nemocnici Sv. Michala a to na oddelení urológie, nakoľko je onkologický pacient, ktorému bolo diagnostikované onkologické ochorenie, ktoré v odvolaní aj s diagnózou konkretizoval. Jeho ochorenie vyžaduje každoročné komplexné vyšetrenie spojené s hospitalizáciou z dôvodu odstránenia pochybností o možnej recidíve ochorenia. Podľa žalovaného sú tieto okolnosti natoľko závažné, že odôvodňujú vyhovieť jeho návrhu, keď objektívne nemohol aktívne uplatňovať svoje procesné práva garantované právnymi predpismi Slovenskej republiky. Žalovaný preto navrhol zrušenie uznesenia č.k. 6C/27/2023-66 v celom rozsahu.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zdôraznila, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by osvedčil tvrdené skutočnosti o jeho zdravotnom stave a o súvisiacom chirurgickom zákroku. Žalovaný si podľa žalobkyne nesplnil dôkaznú povinnosť, ale len povinnosť tvrdenia, pričom o skutočnostiach, o ktorých žalovaný tvrdí (choroba, chirurgický zákrok), že mu neumožňovali vyjadriť sa k žalobe, musí objektívne jestvovať súvisiaca zdravotná dokumentácia (napr. lekárska správa), ktorú si žalovaný mohol vyžiadať a priložiť k svojmu odvolaniu, čo však neurobil. Z tohto dôvodu žalobkyňa žiada, aby na tvrdenie žalovaného o tom, že sa nachádzal v zdravotnom stave neumožňujúcim sa vyjadriť k žalobe nebolo prihliadnuté. Tvrdenia žalovaného k veci samej považuje žalobkyňa za účelovú obranu. Podľa jej názoru išlo u žalovaného o pokútnictvo. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že vystavená plná moc bola len akýmsi návrhom, pričom poukázala na už predložený dôkaz, a to vyjadrenie k žalobe 24C/73/2020 spísané a podpísané žalovaným, ktoré vypracoval v právnej veci sp.zn. 24C/73/2020 sám žalovaný ako zástupca žalobkyne v konaní sp.zn. 24C/73/2020 pred Okresným súdom Bratislava III. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného o tom, že právny vzťah právneho zástupcu a jeho klienta vzniká na základe zmluvy o poskytovaní právnej pomoci, pričom uvádza, že ide o „špeciálny druh mandátnej zmluvy“, žalobkyňa uviedla, že právny poriadok pozná aj zastupovanie v konaní pred súdom na základe plnomocenstva. Zastúpenie na základe splnomocnenia je upravené v § 89 až 92 CSP. Tvrdenie žalovaného, že žiadnu hotovosť od žalobkyne neprijal, je podľa žalobkyne klamstvom. Žalobkyňa namietala, že žalovaným uvádzaná judikatúra sa obsahovo netýka prípadov porušenia práva na spravodlivý proces v kontexte vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP. V predmetnom konaní, postupoval súd prvej inštancie podľa pravidiel stanovených v § 273 CSP, nie podľa § 274 CSP. Žalobkyňa poukázala na právny záver prednesený v rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 5Obdo/26/2019. Podľa žalobkyne postupoval súd prvej inštancie správne, keď rozhodol na základe § 273 CSP, nakoľko boli objektívne splnené všetky podmienky, ktoré uvedené ustanovenie predpokladá na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ak mal v skutočnosti žalovaný ním tvrdené zdravotné problémy, mal o týchto čím skôr upovedomiť súd. Nakoľko žalovaným tvrdené ochorenie (o ktorom nepredložil doposiaľ žiaden dôkaz) je dlhodobej charakteristiky, teda nejde o neočakávané zdravotné problémy akými sú napr. úrazy, nehody alebo iné náhle zhoršenia zdravotného stavu, je na mieste tvrdiť, že o tomto ochorení mal žalovaný vedomosť dlhšie z čoho vyplýva, že mal časový priestor na to, aby o tejto skutočnosti po doručení žaloby, upozornil súd. Obrana žalovaného, ktorý sa odvoláva podľa jeho názoru na ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty na procesný úkon, preto podľa žalobkyne neobstojí. K

tvrdeniam žalovaného o preukazovaní zdravotného stavu, v prípade ak konajúci súd mal mať o ňom pochybnosti a mal preto vyzvať žalovaného na ich špecifikáciu žalobkyňa predniesla, že ide zo strany žalovaného o zavádzanie konajúceho súdu, pričom tieto tvrdenia žalovaného sú nepodložené a ide vyslovene o jeho účelovú obranu, aby oddialil čas k vyznačeniu vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024. Žalovaný má právne vzdelanie a bol uzrozumený s procesnými pravidlami v prípade zmeškania procesného úkonu. Zároveň bol žalovaný konajúcim súdom výslovne a v písomnej forme poučený o následkoch zmeškania procesného úkonu k vyjadreniu sa k žalobe a o splnení podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 6C/27/2023-66 zo dňa 23.10.2024, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024 v rozsahu dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, aj s postupom podľa § 382 CSP, pretože súd prvej inštancie na vec aplikoval nesprávnu právnu úpravu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 273 Civilného sporového poriadku môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil (§ 167 odsek 2 CSP), b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

9. Uznesenie podľa ustanovenia § 167 odsek 2 CSP je právnym procesným prostriedkom prípravy pojednávania, ktoré súd prvej inštancie v civilnom sporovom konaní vykonáva so zámerom, aby bolo možné vec rozhodnúť spravidla na prvom pojednávaní (§ 157 odsek 1 CSP). Rozsudok pre zmeškanie (tzv. kontumačný rozsudok) podľa ustanovenia § 273 CSP, ktorý súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vydal, a ktorého zrušenia sa žalovaný domáha, je zvláštnym druhom rozsudku. Rozsudok pre zmeškanie podľa ustanovenia § 273 CSP súd vydať môže, ale aj nemusí.

10. V preskúmvanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 14.11.2023 (č. I. spisu - 32) vyzval žalovaného, aby sa do 30 odo dňa doručenia tohto uznesenia vyjadril k žalobe a uviedol, pokiaľ uplatnený nárok neuzná, rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom ho poučil o následku nevyjadrenia sa v určenej lehote spočívajúcom v tom, že súd môže vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 273 CSP. Uznesenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 21.11.2023 a až do vydania rozsudku pre zmeškania č.k. 6C/27/2023-42 dňa 20.02.2024 sa žalovaný k žalobe žalobkyne nevyjadril. Žalobkyňa sa predmetnou žalobou voči žalovanému domáhala zaplatenia istiny 5.000,- eur z dôvodu, že so žalovaným uzavrela dňa 16.9.2020 dohodu o plnomocenstve, ktorou žalovaného splnomocnila na jej zastupovanie v spore vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava III, sp.zn. 24C/73/2020, v ktorom vystupovala v postavení žalovanej strany, s tým, že po právoplatnom skončení označeného sporu jeho zastavením pre späťvzatie žaloby, žalovaný jej zaplatený preddavok 5.000,- eur nevyúčtoval. Žalovaný vyjadrenie k žalobe spojil s podaním, ktorým sa bránil proti rozsudku pre zmeškanie aj návrhom na jeho zrušenie z dôvodu jeho vážneho onkologického ochorenia a s ním spojeného chirurgického zákroku. Súd prvej inštancie návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhovel, uznesením zo dňa 23.10.2024 tento návrh zamietol.

11. Podľa § 277 odsek 1 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

12. Právna úprava návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľných dôvodov (§ 277 odsek 1 CSP) vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku. Predpokladá sa tu, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku (§ 167 odsek 2 CSP) avšak na strane žalovaného nastali okolnosti, ktoré súdu v čase vydania rozsudku objektívne nemohli byť známe, a ktoré žalovanému

zabránili splniť povinnosť vyjadriť sa k žalobe. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku na zmeškanie už súd nie je oprávnený skúmať správnosť záveru o tom, že boli splnené predpoklady na vydanie rozsudku pre zmeškanie (na to slúži odvolanie proti rozsudku na zmeškanie). Rovnako v konaní o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie odvolací súd nemôže skúmať, či možno rozsudok pre zmeškanie zrušiť z ospravedlniteľných dôvodov. Ustanovenie § 277 odsek 1 CSP reaguje na situáciu, kedy nie je spravodlivé požadovať, aby žalovaný niesol pre neho nepriaznivé následky spojené s vydaním rozsudku pre zmeškanie, ak nastane prekážka alebo iná okolnosť, ktorá mu zabráni v určenej lehote podať vyjadrenie k žalobe. Táto prekážka alebo iná okolnosť, ak má byť dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 odsek 1 CSP musí predstavovať „ospravedlniteľný dôvod“. Zákon výslovne neustanovuje, čo sa v zmysle ustanovenia § 277 odsek 1 CSP rozumie "ospravedlniteľným dôvodom", pre ktorý žalovaný nemohol včas podať svoje vyjadrenie vo veci. Aj keď posúdenie ospravedlniteľnosti dôvodu zmeškania procesného úkonu vyjadrenia k žalobe (§ 277 odsek 1 CSP) je ponechané na úvahu súdu, pretože vždy závisí od posúdenia konkrétnych okolností jednotlivého prípadu, všeobecne je možné uviesť, že ospravedlniteľný dôvod spočíva v prekážke, ktorá žalovanému zabraňuje vyjadriť sa včas vo veci, prípadne v prekážke, ktorá je v konkrétnej situácii vnímaná ako stav ospravedlňujúci nečinnosť zo strany žalovaného.

13. Ospravedlniteľným dôvodom nepochybne môže byť aj okolnosť v rozhodnej dobe nepriaznivého zdravotného stavu spojeného s chirurgickým zákrokom, ktorý dôvod tvrdil žalovaný, pokiaľ bude tento stav preukázaný. Súd môže vyhovieť návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie len vtedy, ak žalovaný tvrdí dôvod aj listinným (alebo iným) dôkazom preukáže, teda preukáže, že ním tvrdená skutočnosť, pre ktorú zmeškal procesný úkon vyjadriť sa k žalobe a ktorý je spôsobilý ospravedlniť nesplnenie procesnej povinnosti, boli skutočne dané. To znamená, že povinnosťou žalovaného bolo preukázať nie to, že v rozhodnej dobe podania vyjadrenia k žalobe mal zlý zdravotný stav, ale to, že práve vzhľadom na svoj zlý zdravotný stav nebol aktuálne schopný náležite na výzvu súdu vyjadriť sa k žalobe reagovať. Inak povedané, mal takú zdravotnú prekážku, ktorá ho v rozhodnej dobe súdom určených 30 dní odo dňa 21.11.2023 (dátum prevzatia výzvy na vyjadrenie) robila nespôsobilým konať tak, aby zabránil zmeškaniu lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe. Žalovaný k uvedenému dôkazy nepredložil (ani do odvolacieho konania). Súd prvej inštancie preto správne ustálil, že žalovaný zostal len v rovine tvrdenia, bez jeho preukázania. V danej veci určil súd prvej inštancie žalovanému lehotu na vyjadrenie sa k žalobe 30 dní odo dňa 21.11.2023, pričom nie je možné prehliadnuť ani to, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol až dňa 20.02.2024, do ktorého dňa bolo možné ešte predísť účinku predmetného rozhodnutia. Zodpovednosť za preukázanie skutočnosti, ktorá je spôsobilá ospravedlniť zmeškanie úkonu vyjadriť sa k žalobe nesie žalovaný, súd žalovaného nepoučá o tom, aby dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pre nepreukázanie ospravedlniteľného dôvodu zmeškania úkonu vyjadriť sa k žalobe žalovaným zamietol. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vo výroku vecne správne postupom podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdil.

14. V tejto súdnej veci nie je predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie a ani odvolacieho súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí je až samotné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodne o odvolaní žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie podanému z dôvodu, že podľa žalovaného neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 356 písm. b/ CSP). Preto odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania spojených s preskúmaním predmetného uznesenia nerozhodoval (§ 262 odsek 1 CSP).

15. Odvolací súd postupom podľa § 224 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP opravil zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v označení dátumu narodenia žalobkyne v záhlaví preskúmaného uznesenia súdu prvej inštancie, ktorej dátum narodenia správne znie 20.10.1978 (nesprávne je uvedené 20.06.1978).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).